

‘Mooi om dit samen te kunnen

Vrouwen, je ziet ze niet veel in ons vak. Of het nu gaat om een bedrijf met bloembollen, vaste planten of bomen, meestal staat er een man aan het roer. Toch zijn ze er wel, de zogenaamde vakvrouwen. Wat beweegt hen en hoe ‘overleven’ zij in een door mannen gedomineerde sector? Voor An, Els en Leonie van der Vlugt uit Julianadorp is dat duidelijk: een flink portie enthousiasme en een goede onderlinge band.

Tekst: Jeannet Pennings
Foto's: René Faas

Het is een komen en gaan als we op een doordeweekse ochtend de bloemenwinkel van Fa. A.A. van der Vlugt en Zn binnenstappen. Hoewel het verkoopseizoen begin januari nog maar net begonnen is, weten klanten de stek aan de Nieuweweg in Den Helder al goed te vinden. De een komt wat vrolijke voorjaarsbloeiers inslaan om het eigen huis mee te versieren en de ander zoekt een aardigheidje voor haar buurvrouw waar ze straks op de koffie gaat. ‘Voor ieder wat wils’, precies wat An, Els en Leonie van der Vlugt voor ogen hebben. Hun bloemenzaak vormt een verlengstuk van de bloembollenkweke-

rij en broeierij die zij samen met hun mannen Adjan, Nick en Daan runnen. Met elkaar telen zij 45 hectare tulpen, 18 hectare narcissen en 8 hectare hyacinten. “Maar de mannen doen het teelttechnische deel hoor”, benadrukken An, Els en Leonie. Zij betwijfelen dan ook of de term vakvrouwen bij hen op z'n plaats is. Maar één ding is zeker: deze dames zijn meer dan de vrouw van...

GRONDLEGGERS

Het bloembollenbedrijf A.A. van der Vlugt kent zijn oorsprong in Lisse. “In 1963 zijn onze schoonvaders Harry en Aad naar de Noord verhuisd”, vertellen An, Els en Leonie. “Tien jaar later zijn zij naast de bollenteelt begonnen met broeien als activiteit voor de wintermaanden.” De vrouwen van Harry en Aad hebben altijd meegeholpen in het bedrijf. “Zij zijn eigenlijk onze grondleggers”, zegt An (50) die als eerste van de drie vrouwen het familiebedrijf kwam versterken. “Daarvoor ben ik altijd bloembinderster geweest, één van de aanleidingen dat onze bloemenwinkel door de jaren heen flink is uitgebreid.” An is getrouwd met Adjan. “Voor ons alle drie geldt dat we fulltime in het bedrijf zijn gekomen, zodra we kinderen kregen”, vertelt Els (43), verpleegkundige van origine. Ze is getrouwd met Nick, de broer van Adjan. Leonie (40) maakt het team compleet. Haar man Daan is een neef van Adjan en Nick. En om het makkelijk te maken: An en Leonie zijn zussen. “Ik werk al van kleins af aan hier op het bedrijf en heb zo Daan leren kennen”, vertelt Leonie. “Later ben ik het toerisme in gegaan, gevolgd door een baan in de boekhouding en verzekeringen. Tot dat ik zwanger was.”

De bloembollen in: een bewuste keuze of meer vanzelfsprekendheid? “Een beetje van allebei”, geven de vrouwen toe. “Het was geen moeten, maar vooral erg makkelijk in combinatie met de kinderen. En op de kwekerij was werk zat.” De taken zijn goed verdeeld. Els doet de

V.l.n.r. Els, Leonie en An van der Vlugt: ‘De bloemenve

De bollenbos: herkenbaar product van Van der Vlugt

bollenadministratie, Leonie de boekhouding en An zorgt voor de personeelsadministratie. Maar daar blijft het niet bij, want in de zomermaanden moet het gebeuren. “Dan helpen we gewoon mee in de schuur”, zegt Leonie. “Ik zit aan de pelband en zorg dat deze draaiende blijft. Het is een stukje wederzijds respect naar het personeel toe: met elkaar zetten we de schouders eronder. Daarnaast moet je zorgen voor een juiste balans: hard werken en een stukje gezelligheid.” An en Els zorgen voor het tel- en uitzoekwerk. “Je wilt als ondernemer een mooi product afleveren.” De drie zien het werken in het bedrijf ook als bevorderlijk voor hun relatie. “Het is goed en leuk om te weten waar je man mee bezig is. Het bedrijf speelt een prominente rol in onze levens. De kinderen groeien daar ook mee op. In het begin heb-

men doen'

Verkoop is ons domein'

ben de oma's veel opgepast en ons zo de kans gegeven om te doen wat we willen."

LAAGDREMPELIG

Het werk van de schoonmoeders hebben An, Els en Leonie moeiteloos voortgezet, zo niet uitgebreid. Dat laatste geldt met name voor de bloemenverkoop. An vertelt over een foto uit 1984. "Twee kuubkisten op elkaar dienden als bloemenstal voor de tulpen en narcissen van het land. Dat is van lieverlee gegroeid en omdat er wel eens wat werd gestolen is de bloemenverkoop op een gegeven moment in de schuur ondergebracht. Dat was het begin van de huidige bloemenzaak. Met de broeierij kwamen er steeds meer verschillende soorten bij en toen ik in de zaak kwam, zijn we ook bloemstukken en boeketten gaan maken. Maar wel met

behoud van de laagdrempeligheid. 'Een goede kwaliteit tegen een hele redelijke prijs', is ons motto. Mensen moeten wel bereid zijn om er voor om te rijden. Naast het grotere, duurdere bloemwerk staat dus ook gewoon een hyacint in een zakje. Heel simpel, maar zo heb je voor 1,50 euro toch een leuk cadeautje. Het begint bij het kleine prijsje."

Het klantenbestand is dan ook divers. "Alles rijdt hier de dam op, van fiets tot Mercedes", zeggen Els en Leonie. "Dat maakt het juist zo leuk. In 30 jaar tijd hebben we als bedrijf een aardige naam opgebouwd. Mensen uit de omgeving weten ons te vinden, maar ook van verderop komen ze speciaal hierheen om bloemen te halen. Onze locatie is super aan een doorgaande weg met veel woon-werkver-

keer. Den Helder is een marinestad. Veel mariniers die in het weekend naar huis gaan krijgen bestellingen van het thuisfront mee. Wij staan vooral bekend om onze 'bollenbossen' en de kwaliteit. Alles komt rechtstreeks uit de kas, verser kun je het niet krijgen." De verkoop begint half december en tot Moederdag is het flink aanpoten, zeven dagen per week. "Op vrijdag en zaterdag moeten we er ook echt met z'n drieën zijn. De overige dagen kunnen we mooi verdelen. Dat is het leuke aan dat we dit met elkaar doen."

GEEN DESINTERESSE

De bloemenzaak is echt het domein van de vrouwen, evenals het administratieve werk. "Daar hebben de mannen een hekel aan. Andersom bemoeien wij ons niet met de teelt. Dat is geen desinteresse, maar gewoon een taakverdeling die zo gegroeid is. In sommige dingen moet je je niet willen mengen." In het najaar rondom de planttijd doen An, Els en Leonie 'niks'. "Eigenlijk zijn we een beetje de Gooische vrouwen van het bollenvak", lachen zij. "Het is niet echt nodig en in en om huis moet er ook van alles gebeuren. Als medefirmanten worden we wel bij belangrijke beslissingen betrokken. Het voordeel van met zijn zessen zijn: je vraagt elkaar om raad. We zijn heel open en duidelijk naar elkaar. Als er een teeltbeslissing genomen moet worden, zijn de mannen wel doorslaggevend", geven de vrouwen toe. "Wij denken wel mee, zeker op het gebied van de broeierij. Wij communiceren welke kleuren of vormen we in de winkel willen hebben en de mannen gaan op zoek. Zij kijken vooral naar de praktische kant: is een soort goed te broeien?" De waardering van Adjan, Daan en Nick voor hun vrouwen is groot. "Zonder hen zouden we nooit zo ver met het bedrijf gekomen zijn. De bloemenverkoop is een belangrijke inkomstenbron van het bedrijf. Andere kwekers hebben lelies, wij hebben dit. Het is mooi dat we dit samen kunnen doen en dat we elkaar zo goed aanvullen."

Oproep

Of het nu om een kwekerij, broeierij of exportbedrijf gaat, negen van de tien keer staat er iemand van het mannelijk geslacht aan het roer. Maar soms, heel soms, doemt daar ineens een vakvrouw op. Bent u of kent u een vakvrouw die in deze serie niet mag ontbreken? Laat het ons dan weten via info@bloembollenvisie.nl of tel. 06-12662499.